

از لابلای یادداشت‌ها و نیشته‌های روزمره ام

متحول گردیدن ستراتیژی صلح و کوبیدن بر طبل جنگ مقابله و رویارویی با کابل و جنگ‌های جبهه‌ای نامتعارف ناقص بودن روند صلح کشور و نیاز به بازنگری آن

تفکرواندیشه‌های آرزومندانه و واقعیت‌قضایا از هم متفاوتند
تمامیت خواهی یا دموکراسی، کدامیک را باید برگزید؟
تشکیل حاکمیت سیاسی بر محوریت قومی - نژادی
تلاش بمنظور حفظ و تداوم سلطه قومی

بمنظور درک عمیق جامعه افغانی، پیچیدگی‌ها و زمینه‌های گوناگون بروز نا آرمی و علل و عوامل و ریشه‌های آن باید بنمایش گذاشته شده و نشان داده شود، جامعه بین‌المللی چنانکه برخی از از رسانه‌ها بیان کرده‌اند، چندان ناآگاه از اوضاع افغانستان نمی‌باشند، اما پرسشی که وجود دارد اینست که دولت کشور چه امکانات و زمینه‌هایی بمنظور کشودن باب گفتگو با مخالفان مسلح دارد. واقعیت اینست که مخالفان دولت، گروه یکپارچه و سازمان‌یافته‌ای نیستند کازیک رهبری واحد و با صلاحیت برخوردار باشند و یا بتوانند با استقلال تصمیم بگیرند. گفته میشود عنا صرو افرادی تحت هر اسم و رسم و هر عنوانی که بانجام اعمال دهشت افگانه مبادرت میورزند، در واقع افرادی هستند که توسط سازمان‌های استخباراتی برخی از کشورهای همجوار شست و شوی مغزی شده و فلسفه وجودی خویش را در تداوم درگیری‌های مسلحانه در کشور جستجو می‌نمایند. واقعیت‌های موجود نشان‌دهنده این واقعیت می‌باشد کاتنها اصلن با موجودیت دولت کنونی در کشور و برنامه‌های آن مخالف بوده و بهیچوجه از مواضع خویش عدول نخواهند نمود. در سیاست‌گشوی دن باب مذاکره و گفتگو با مخالفان مسلح، خود یک نوع مبارزه محسوب می‌گردد. اداره قوی و مؤثر و نیروهای امنیتی توانمند نه تنها از حق‌کشی‌ها و بی‌عدالتی‌ها جلوگیری بعمل می‌آورند، بلکه زمینه‌های پیدایش امید بآینده بهتر را در چشم انداز زندگی شهروندان کشور نیز ایجاد می‌نمایند. گسترش روز افزون ناامیدی‌ها و نارضایتی میان شهروندان، زمینه‌های مناسبی برای مخالفان مسلح فراهم می‌نماید.

مسائل قابل بحث بویژه در ایام پسین، از جمله یکی هم اصل فراخواندن نظامیان امریکایی از اراضی و سرزمین کشور عزیز ما افغانستان می‌باشد. با آغاز بکار جو بایدن بمثابه رئیس جمهور منتخب ایالات متحده، اصل عقب نشینی نظامیان یادشده مورد پرسش قرار گرفت. نامبرده اعلام نمود که نظامیان کشورش بمنظور تداوم جنگ علیه تروریسم و دفاع از حاکمیت کنونی افغانستان، باید در آنجا ماندگار شوند. قبلن، اداره برهبری دونالد ترامپ تصمیمش را مبنی بر فراخواندن نظامیان کشورش از افغانستان بخانه‌الی ماه می سال روان اعلام نموده بود. مطابق خبرهای به نشر رسیده، "طالب"ها اظهار نمودند که در صورت عدم پابندی ایالات متحده به توافقات حاصله، مراکز نظامی و غیر نظامی ایالات متحده را هدف قرار خواهند داد.

اداره بایدن این مسأله را وضاحت بخشید که خلاف توافق‌های بدست آمده با "طالب"ها، ممکن فراخواندن نظامیان امریکایی از افغانستان الی ماه می سال روان تحقق نیابد. جو بایدن همچنان متذکر گردید که نظامیان امریکا بی بمنظور کمک و ارائه مشوره به نظامیان افغان، همچنان در اراضی افغان‌ها بحضور خویش تداوم بخشیده که در چنین حالتی دولت افغانستان میتواند از کمک‌ها اقتصادی و نظامی ایالات متحده در امر مقابله با "طالب"ها، استفاده اعظمی بعمل آورد. اما این مسأله در هاله‌ای از ابهام قرار دارد که در کدام شرایط و بمنظور دستیابی به

کدام اهداف و برای چه مدت زمانی، ایالات متحده همچنان به درگیری های مسلحانه در اراضی متعلق بکشور ما ادامه داده و در چه تاریخی از حضورش در افغانستان، باین درگیری های مسلحانه کاینک وارد بیستمین سال گردید، نقطه پایان خواهد گذاشت؟

مطابق یادداشت های سایت های خبری، طی مدت زمان ریاست جمهوری ترامپ در ایالات متحده، حضور نظا می آن کشور در افغانستان بحد اقل تنزیل داده شد. پنتاگون وضعیت یادشده را بمتأیبه "عامل تحدید کننده" اجرای مأموریتش در کشور ما می پندارد.

مؤاقتنامه آمریکا - "طالب" طی سال قبل در زمان زمامداری ترامپ، بشرط قطع مناسبات و علایق "طالب"ها با "القاعده" و سایر سازمان های تروریستی و آغاز مذاکرات با جانب دولت افغانستان، عقد گردید، تذکر بعمل آمده بود که با تأمین شرایط یادشده، همه نظامیان ایالات متحده الی ماه می سال ۲۰۲۱ باید سرزمین افغانستان را ترک نمایند. اما بایدن اعلام نمود که نظامیان امریکایی بمنظور تداوم مبارزه با تروریزم، همچنان در اراضی متعلق بافغانستان، بموجودیت خویش ادامه خواهند داد.

از جانب دیگر، اما "طالب"ها به وعده هایشان پابند نبوده و با اجرای عملی تعهدات بعمل آمده مبادرت نورزیده و به حملات شان علیه مقامات، قوت های امنیتی و شهروندان ملکی کشور همچنان ادامه دادند که چنین وضعیتی دستآوردها و امکانات حل و فصل مسالمت آمیز قضایای کشور ما را بیش از پیش محدود نمود.

اعلامیه پنتاگون به تأیید گزارش پسین مسؤل امور بازسازی کشور ما، از تلفات شهروندان ملکی کشور بویژه در فصل سرما ک اقدامات نظامی فروکش می نماید، یادآوری بعمل می آورد.

در عین زمان، تیم بایدن در نظر دارد تا از اصل حضور نظامی در افغانستان بمتأیبه اهرمی بمنظور دستیابی به توا فق میان دولت افغانستان و "طالب"ها بهره جوید. اما در مقابل، "طالب"ها هشدار داده اند که در صورت عدم خروج کامل نظامیان امریکایی، حملات شان علیه قوت های خارجی را با شدت بیشتری از سر خواهند گرفت. قابل یاددانهایی پنداشته می شود که در تاریخ کشور ما، هیچگاهی دهلیزمطمئنی برای خروج اشغالگران خارجی فراهم و مهیا نگریده است. بنا برین، شرایط و وضعیت کنونی برای امریکایی ها بمتأیبه فرصت مساعدی به منظور خروج کامل و امن قوت های نظامی و محاربوی آن کشور از سرزمین و اراضی افغانستان محسوب می گردد.

اکنون چندان بیمورد نخواهد بود تا در مورد نحوه برخورد بایدن با مسایل مربوط بافغانستان، نکات مختصری یادآوری گردد.

قبل از همه نباید فراموش خاطر ما شود که وضعیت اجتماعی و حوادث و اتفاقات در حال پیشرفت و انکشاف در جامعه امریکایی، بنحوی از انحاء ترسیم کننده مقاومت شهروندان امریکایی در قبال نابسامانی های اجتماعی در کشورشان بوده و به یقین که باید منتظر تغییرات و تحولاتی در مجموعه مناسبات اجتماعی و سیاسی در ایالات متحده بود.

نکته قابل ذکر دیگر یکی هم اینکه سقوط و فروریزی حیثیت و اعتبار جهانی ایالات متحده برای مدت زمان های متمادی تداوم حاصل خواهد نمود. اما کشور های بزرگی که بر اقتصاد جهانی مسلط می باشند، باین سادگی ها هم از میدان و عرصه سیاست بین المللی کنار نخواهند رفت. در اینجا اظهار نظر های اینچینی که بدون ایالات متحده، جهان و جهانیان بدوره تاریک و تاری واری وارد خواهند شد، اصلن بازتاب دهنده واقیعت قضایای موجود در سیستم بین المللی محسوب نمی گردد، بلکه وضعیت کنونی در ایالات متحده نشاندهنده افت جدی ستاندردهای سلطه ایدئولوژیک ایالات متحده بشمار می رود.

اما باید متوجه بود که حذف ایالات متحده از هژمونی جهانی، در نوع خود بمتأیبه آزمایشی برای سیستم جیوپیو لیتیکی جهانی محسوب می گردد. این را می توان بمتأیبه نوعی تست و آزمایش هیجان بشمار آورد. جهانیان در امتداد تاریخ، تغییرات و تحولات حساس تر و پیچیده تری را تجربه نموده و آنهمه را پشت سر گذاشته و سپری نموده اند. جهان و جهانیان از وضعیت دشوار کنونی نیز گذر خواهند نمود.

بگونه طبیعی، چگونگی سیاست های اداره جدید و اشنگتن در قبال آسیا بمفهوم عام کلمه و در مورد کشور ما به مفهوم خاص کلمه بر چه منوال بوده و بر چه بنیادی استوار خواهد بود؟

این واقیعت به سختی قابل توجیه می باشد که تمامی انتظاراتی که آمر جدید اداره و اشنگتن در پی دستیابی آنها ست، بمفهوم گل، قادر با اجرای عملی آنها گردیده، همه موارد قبلی را بر طرف نموده و در موارد مشخصی مبا

لغ نقدی نیز تریق نماید. اگر پویایی بودجه "دموکراسی" در آسیای میانه را ردیابی نماییم، در مورد کاهش سود جویان چه در دوره زما مداری اوباما و چه در زمان حکومتداری ترامپ، اصلن هیچگونه اقدام عملی صورت نگرفت.

در مورد کشورهای آسیای میانه و یا بهتر خواهد بود تا چنین افاده بعمل آید که آسیای میانه در مجموع، به سیاه چاهی برای سیاست های منطقوی ایالات متحده مبدل خواهد گردید. وضعیت آسیایی ها از اینقرار می باشد که آنها بیشتر از سایر کشورها با چین نزدیک بوده و بگونه ای به مسکو وابسته بوده و ایران نیز در کنار آنها قرار دارد. باین مفهوم که از یکجانب، منطقه یادشده از آنجایی که با استفاده از آن می توان بر رقیب های ژئوپولیتیک مانند چین و روسیه مؤثر واقع گردید، از رهگذر منافع نیز، بگونه ای حیاتی پنداشته می شود. از جانب دیگر، در امتداد بیشتر از ۳۰ سال بر منافع گوناگون و مختلف سیاسی، ایدئولوژیکی و اداری سرمایه گذاری هایی صورت گرفته اما نتیجه مطلوبی بدنبال نداشت. آنها باندازه کافی در گفتمان سیاسی میان مدت شکست خورده اند. همچنان بهار عربی که پیامد سیاست های ده ساله ایالات متحده در منطقه پنداشته می شود، نیز از موارد قابل دقت در مورد می باشد. آنها در منطقه آسیا - اقیانوسیه به شکست ها و ناکامی های بیحد و حصری مؤاچه گردیدند، و اما در آسیای میانه بمتابۀ تخته پاک، از هیچگونه دستاورد قابل لمسی نیز برخوردار نخواهند گردید. در اینجا پرسشی باین می آید که چرا چنین شد و پس منظر حوادث در منطقه بر چه منوالی سیر خواهد نمود؟ دلیل آن کاملن واضح و مبرهن است و آن اینکه، هیچگونه پشتیبان فکری متناظری در آنجا اصلن موجود نمی باشد. قابل تذکر پنداشته می شود که ترامپ اقدام به فراخواندن نظامیان کشورش از افغانستان نمود. اما باین در اینمو رد چه خواهد کرد و اقدام وی در مورد پرداختن به مشکل تروریزم در منطقه بر چه منوالی سیر خواهد نمود؟

پاسخ به پرسش مطرح شده، اندکی تأمل می طلبد. نامبرده آنچه را در جریان مبارزات انتخاباتی اش بر آن تأکید نموده و اجرای عملی آنها را بمتابۀ جزیی از اولویت های کاری اش محسوب می نمود، اصلن از قوه بفعل مبدل نگردیده و تا کنون هم واضح نگردیده که رئیس جمهور منتخب ایالات متحده در مورد مسایل مربوط به کشور ما به چه اقداماتی متوسل خواهد گردید. باوجود تجدید نظر تمامی فیصله های ترامپ در عرصه سیاست خارجی و بویژه در مورد کشور عزیز ما، آیا باین فهم کافی از توافقات بدست آمده دارد و آیا آنهمه موافقتنامه ها بویژه در مورد فراخواندن کامل نظامیان امریکایی از اراضی کشور ما را در عمل پیاده خواهد نمود؟

در مورد ادعای مطرح شده از جانب هم لابی های مجتمع نظامی - صنعتی و هم توسط بخشی از سلسله مراتب ایدئولوژیکی مبنی بر اینکه پس از خروج کامل نظامیان خارجی از افغانستان، زنانی که حجاب های شان را به کناری گذاشته و آزادانه در شهرها و بازارهای کشور گشت و گذار می نمایند، در کابل از پایه های برق آویخته خواهند شد، اندکی در خور تأمل پنداشته می شود. مطابق پیشبینی هایی چنین تصور می گردد که باین هر چه زود تر و تا دیر نشده فرار را برقرار ترجیح داده و نام آنرا نیز پیروزی بگذارند. در وضعیت اینچنینی، از تروریزم به متابۀ جنگ ترکیبی استفاده ابزاری بعمل خواهد آمد.

همچنان، ممکن گروهبندی های تروریستی با استفاده از اراضی کشور ما بمنظور ایجاد ناآرامی و تشنج بسمت شمال کشور گسیل گردیده و با ایجاد معضلاتی برای آسیای میانه و از آن طریق، تشنج و ناآرامی به روسیه و چین رابیش از پیش دامن زده و گسترش بخشند.

از جانب دیگر، ممکن است تلاش هایی بمنظور تغییر جهت ایران نیز صورت گیرد. چون کشور اخیر الذکر، به خودی خود، هدف آشنایی برای امریکایی ها محسوب می گردد. اما طی ایام پسین، جو باین اعلام نمود که نظامیان امریکایی می توانند بمنظور تداوم مبارزه با تروریزم و دفاع و پشتیبانی از دولت افغانستان، همچنان به حضور و موجودیت خویش در سرزمین افغانها ادامه دهند. قبل بر این، ترامپ رئیس جمهور قبلی ایالات متحده اعلام نموده بود که نظامیان کشورش الی ماه می سال ۲۰۲۱ اراضی افغانستان را بگونه کامل ترک خواهند نمود. مطابق اطلاعات منابع خبررسانی، "طالب" ها حملات نوبتی شان علیه نظامیان امریکایی را از سر گرفته اند. اداره باین مکررن اعلام نمود که نظر بوضع موجود، ممکن قادر به فراخواندن نظامیان کشورش از افغانستان نشود.

چندان بیمورد نخواهد بود تا در مورد اثرگذاری رژیم و زمامداری اداره واشنگتن بر رهبری جو باین برحل و فصل قضایای کشور ما نظر مختصری افکنده شود.

قبل از همه باید یادآور شد که جو باین بمتابۀ رئیس جمهور برگزیده ایالات متحده، باید تصمیم دونالد ترامپ

مبنی بر فراخواندن نظامیان امریکایی از سرزمین کشورما را سرانجام تنظیم نماید.

اما بعید بنظر می رسد ک اقدام یادشده سبب تغییرکلی رویکرد ایالات متحده در مسایل مربوط به کشورما شود. مطابق اظهارات و ابراز نظرهای عده ای از دیپلمات ها، تغییر در کادر رهبری در ایالات متحده شاید در چگونگی شرایط و وضعیت حل و فصل قضایای کشورما مؤثر واقع گردد، اما نمی توان منتظر تکوین تغییرات و تحولات چشمگیری در مورد بود. آیا بایدن زمینه های فراخواندن نظامیان امریکایی از کشورما را متحول خواهد نمود و یا در تعدد و شمار آنها تقلیل و تزایدی را شاهد خواهیم بود؟

کاخ سپید، در مورد تصمیم اداره جدید و اشنگتن بر رهبری جو بایدن بمنظور فراخواندن نظامیان باقیمانده آنکشور از افغانستان الی ماه می سال روان ترسایبی، اصلن حاضر بارائه توضیح در مورد نمی باشد.

موقف اینچنینی توسط منشی مطبوعاتی رئیس جمهوری ایالات متحده بیان گردید. نامبرده همچنان یادآور شد که تا کنون بایدن بگونه مشخصی در مورد اوضاع فعلی و چگونگی سیاست و برنامه اداره جدید و اشنگتن در قبال افغانستان باقدا می متوسل نگردیده است. نامبرده همچنان اظهار نمود که بگونه طبیعی در اینجا از جمله مسایل فوق العاده مهم و با اهمیت برای رئیس جمهور بایدن و تیم نامبرده، یکی هم اصل جوابگویی در قبال امنیت ملی کشورشان می باشد.

همچنان خاطر نشان میگردد که در مورد ساختار و تعداد مجموعی نظامیان خارجی در افغانستان اطلاعی موجود نبوده و نباید در این زودی های نزدیک منتظر بود تا ارقام دقیقی در مورد منتشر گردد. بر بنیاد اظهارات نامبرده، بایدن درباره چگونگی تداوم حضور نظامیان امریکایی در افغانستان تصمیم خواهد گرفت. نامبرده با وزیر خارجه کشورش و همچنان با رئیس پنتاگون در مورد یادشده، مشوره هایی را انجام داده است.

بتاریخ ۲۲ ماه فیروری سال روان، اداره قلی و اشنگتن بر رهبری دونالد ترامپ با "طالب" ها مؤافقتنامه ای را امضا نمود که مطابق آن باید ایالات متحده و هم پیمانانش در امتداد مدت زمان ۱۴ ماه، تمامی نظامیان شانرا از افغانستان فراخوانند.

در مقابل، "طالب" ها متعهد گردیدند ک از سرزمین و اراضی متعلق با افغانستان هیچگونه تهدیدی علیه مناطق ایالات متحده و همدستانش، انجام نگردد. عملیات محاربه ای ایالات متحده از ماه اکتوبر سال ۲۰۰۱ در افغانستان آغاز و بمثابه طولانی ترین درگیری مسلحانه ایالات متحده در خارج از قلمرو آن کشور محسوب می گردد.

از یاد مانرود که رهبری کنونی و اشنگتن خاطر نشان نمود ک اخذ تصمیم در مورد فراخواندن نظامیان آن کشور از افغانستان، منوط با اجرای عملی تعهدات متذکره در توافقنامه می باشد.

از جانب دیگر، وزیران دفاع کشورهای عضو پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو)، شرایط فراخواندن نظامیان شان از افغانستان را طی ملاقات در هفته آینده مورد غور و بررسی قرار خواهند داد.

موضوع یادشده بتاریخ ۱۲ ماه فیروری سال روان توسط وزارت دفاع ایالات متحده بیان گردید. همچنان در مورد یادشده متذکر می گردند که شک و تردیدی در اینمورد وجود ندارد که طی ملاقات و گفتگوی یادشده در مورد افغانستان، تصامیم و فیصله های مهمی اتخاذ خواهد گردید.

یکشنبه ۲۶ ماه دلوسال ۱۳۹۹ خورشیدی